

Men da man nu fra alle Sider er enig i, at vi gennem Kommissionen skal have undersøgt, hvorledes Ordningen af 1909 har virket, saa er der jo ikke synderlig Anledning til at staa og strides om den Ting, og jeg skal derfor ikke komme videre ind derpaa.

Den ærede Folketingsmand for Vejle Amts 1ste Valgkreds (L. Rasmussen) mente, at nu kunde vi undlade at bygge Krigsskibe, saaledes som foreslaaet paa Finansloven under Nybygningskontoen paa den marine-ministerielle Paragraf. Det har jeg nogen Tvivl om. Saa vidt jeg erindrer, er der foreslaaet 1 500 000 Kr. til at fuldføre et Panserskib „Niels Juel“ (Nybygning Nr. 116) og til Undervandsbaade. For det første tror jeg, det vil være ret upraktisk at standse Bygningen af et Skib, som man allerede har bygget paa i et Par Aar; jeg ved saa ikke, hvad man skulde gøre ved det Arbejde, man havde paabegyndt, jeg tror ikke, man kan bruge det til almindelige Fartøjer; det vilde vist være upraktisk, saa meget mere som jeg tror, at hvilken Ordning vi end faar i Fremtiden, vil der ogsaa nok blive Brug for Forsvarsskibe. Men det er i øvrigt et Spørgsmaal, som Kommissionen meget vel kan tage under Overvejelse, og derfor skal jeg heller ikke opholde mig videre derved, men blot sige, at saa længe vi ikke er kommet til Enighed om en Nyordning, maa vi selvfølgelig holde os til den gamle, og hvad den gamle kræver, maa vi ogsaa udføre. Det mod kan jeg give den højtærede Minister Ret i, at der i disse Krigsaar er anskaffet ikke saa lidt ekstraordinært Krigs- og andet Materiel, som ikke strengt taget følger af Loven, men gaar ud over, hvad Loven kræver, og for saa vidt man har en hel Del mere af den Slags Ting end strengt taget nødvendigt under den Tilstand, som nu er kommet, saa er det rimeligt, at man standser Produktionen deraf. Det er jo ogsaa det, som den højtærede Forsvarsminister henholdt sig til, at alle saadanne Nyanskaffelser, som vi har foretaget af ekstraordinær Art, behøver man ikke at fortsætte med. Derom bliver der da neppe nogen Strid.

Den højtærede Minister sluttede med en Udtalelse om Fremtiden. Han mente, at til det forberedende Arbejde i denne Kommission maatte høre at tage den Strid op, som før 1909 og i 1909 meget stærkt førtes om Forsvaret af Rigets Hovedstad, og saa at komme til Enighed om denne Sag. Jeg tror ikke, det er nødvendigt at tage dette Spørgsmaal op i Militærkommissionen. Jeg tror, den Strid er ført til Ende for længe siden. Vi vedtog i 1909, at Land-

befæstningen skulde nedlægges i 1922, og det vil den sikkert ogsaa blive, hvis vi ikke forinden kommer til en Nyordning efter den nye Tids Krav; alle er sikkert enige om, at vort Forsvar ikke skal grundes paa et Forsvar af København til Lands, men paa et Kystforsvar og paa en Ordning til Søs. Det var vi alle enige om i 1909, og derfor er der ikke nogen Grund til at tage den Strid op nu. Den Ordning, der indførtes i 1909, skabtes jo, for at vi kunde paatage os de Forpligtelser, som vor neutrale Stilling under en Krig krævede, og navnlig for at overbevise de kommende krigsførende Parter — vi forudsatte jo, at saadanne vilde komme — om, at vi baade vilde være neutrale, og at vi ogsaa vilde indrette os paa at være det.

De Bemærkninger, som den højtærede Minister fremførte om, at man i Kommissionen ogsaa kunde foretage forberedende Arbejder med Hensyn til at overveje, hvilke Tvangsudskrivninger den værnepligtige Befolkning skulde være underkastet, tror jeg heller ikke, det er saa strengt nødvendigt at drøfte videre, inden man faar at se, hvilken ny Tid der kommer. Dette Spørgsmaal om Værnepligten er jo et Spørgsmaal, som kan løses paa forskellig Maade, og vil man have en Forsvarsstyrke i Landet, saa kan en saadan ogsaa skaffes frem ad anden Vej end netop ved Værnepligt. Men det er en Misforstaaelse at tro, at Værnepligt nødvendigt medfører en Udskrivning af alle vaabendygtige Mænd i Landet; den kan meget godt udføres gennem en økonomisk Byrde. Man kan udskrive den Styrke, som man har Brug for, og Resten, som man ikke har Brug for, kan bøde med Pungen i Stedet for med Kroppen. Det er ikke nødvendigt, at man faar en Hær saa stor, som der er vaabendygtige Mænd i Landet. Om man vil gaa den Vej eller en anden Vej for at skaffe en Hærstyrke til Stede, det skal jeg slet ikke udtale mig om her, men saa snart man faar at se, hvad den nye Tid kræver, og hvad Overenskomsten mellem Folkene anviser, vil man sikkert hurtigt komme til Rette om, hvad man skal foretage paa dette Omraade.

Jeg er enig med den højtærede Minister i, at saa snart man kan se, hvilket Grundlag den fremtidige Ordning af Forholdet mellem Staterne skal bygges paa, er det ønskeligt at komme saa hurtigt som muligt til en Ordning her i Landet. Der er sikkert ingen, der er interesseret i at holde længere paa det gamle end nødvendigt, men alle vil være interesseret i at faa en Ordning, som svarer til de Krav, Tiden stiller til os.

Med Hensyn til det Fremtidsbillede,